

N:o 8.

Ank. till Riksd. kansli den 27 april 1903, kl. 2 e. m.

Memorial, angående särskild gratifikation åt t. f. ombudsmannen vid riksbankens afdelningskontor i Luleå.

Med en den 20 innevarande april dagtecknad skrifvelse hafva fullmäktige i riksbanken till utskottet öfverlämnat en hos styrelsen för riksbankens afdelningskontor i Luleå af t. f. ombudsmannen därstädes, Sven Sven-Nilsson, gjord framställning om beredande åt honom af en särskild godtgörelse för det synnerligen omfattande arbete, han vid rådande affärsförhållanden inom kontorets distrikt haft att utföra åren 1899—1902, för hvilket arbete den i aflöningsstaten upptagna lönen åt ombudsmannen icke skäligen kunde anses utgöra tillräcklig ersättning.

Af de till ärendet hörande handlingar med redogörelser och rapporter öfver de åtgärder, som ombudsmannen vid ifrågavarande kontor haft att ombesörja, framgår, att han under flere år haft ett, särskildt i jämförelse med andra vid riksbankskontoren i orterna anställde ombudsmäns, mödosamt och ansvarsfullt arbete, hvilket fortfarit så godt som oförminskadt jämväl under sist förflutna år och äfven synes blifva ganska betungande för innevarande år.

Fullmäktige hafva uttalat såsom sin uppfattning, att det anförda lämnar tillräckligt stöd åt ombudsmannens framställning att på något sätt erhålla skäligen godtgörelse för de starkt ökade och besvärliga göromål, som fallit på hans del under en följd af år, samt, då saken till stor del rörde

förfluten tid och lättnader i bestyren småningom torde kunna motses, ansett det lämpligaste sättet för denna godtgörelse vara beviljandet af gratifikation för viss tid, hvarigenom ock skulle undvikas ändring i den fastställda lönestaten, som naturligtvis vore beräknad för mera normala förhållanden.

Beträffande gratifikationens storlek har afdelningskontorets styrelse, med återopande af hvad 1898 års revisorer framhållit såsom billigt redan vid den tiden, föreslagit 300 kronor för hvar af åren 1899, 1900, 1901 och 1902.

Med afseende på hvad sålunda förekommit och då göromålen äfven under år 1903 uppenbarligen komme att blifva rätt mödosamma samt sannolikt vore, att enahanda förhållande kunde komma att fortfara under år 1904, i följd hvaraf anslaget icke syntes böra begränsas till de här ofvan angifna åren, hafva fullmäktige föreslagit, att såsom skälig ersättning för ökningen på senare tiden i ombudsmannens vid Luleåkontoret göromål för hvar af åren 1899, 1900, 1901 och 1902 ett belopp af 200 kronor måtte tilldelas t. f. ombudsmannen Sven-Nilsson samt att högst 400 kronor måtte ställas till fullmäktiges förfogande att för samma ändamål, därest sådant pröfvades nödigt, användas med 200 kronor under år 1903 och 200 kronor under år 1904.

Såväl af revisionsberättelser som af de utaf vederbörande fullmäktige afgifna inspektionsberättelser rörande afdelningskontoret i Luleå, hvilka under senare åren blifvit till bankoutskottets granskning öfverlämnade, har utskottet haft tillfälle att inhämta, hurusom ovanligt abnorma förhållanden varit rådande i affärslifvet inom Norrbottens län och särskildt Luleå stad med talrika betalningsinställelser och däraf följande konkurser. Då riksbankens afdelningskontor ej kunnat undgå att beröras af dessa förhållanden, är det gifvet, att detta föranledt en mängd bevakningsåtgärder och därigenom, såsom i förevarande framställning framhållits och af fullmäktige vitsordats, i hög grad ökat de ombudsmannen vid kontoret åliggande göromål och ådragit honom en arbetsbörda, som afsevärdt öfverstiger den, hvilken i allmänhet förutsättes åligga ombudsmännen vid riksbankens afdelningskontor och ej kan anses motsvara det arfvode af 800 kronor för år, som i gällande lönestat upptages för ombudsmannen.

Utskottet finner således, i likhet med fullmäktige, skäligt att t. f. ombudsmannen Sven-Nilsson för det ökade arbetet erhåller någon godtgörelse, hvilken synes lämpligast böra utgå på sätt fullmäktige föreslagit.

På grund häraf och då det ej torde kunna befaras, att ett bifall till förevarande framställning på grund af de helt säregna förhållanden, som framkallat densamma, skall kunna föranleda liknande ansökningar från andra håll, där af någon tillfällig anledning en tjänstemans arbete kommer att öfverstiga det normala, föranlåtes utskottet hemställa,

att Riksdagen måtte medgifva, att såsom skälig ersättning för ökningen på senare tiden i ombudsmannens vid riksbankens afdelningskontor i Luleå göromål för hvart af åren 1899, 1900, 1901 och 1902 ett belopp af 200 kr. må tilldelas t. f. ombudsmannen Sven-Nilsson samt att högst 400 kronor må ställas till fullmäktiges förfogande att för samma ändamål, därest sådant pröfvas nödigt, användas med 200 kronor under år 1903 och 200 kronor under år 1904.

Stockholm den 27 april 1903.

På bankoutskottets vägnar:

F. A. BOSTRÖM.
